

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4014/2018
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Вукашин Грчић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Звездара, коју заступа Јавни правобранилац општине, Београд, и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, Београд, чији је пуномоћник Драган Савић, адвокат из ..., ради накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 13098/15 од 28.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ: решење Вишег суда у Београду Гж 13098/15 од 28.02.2018. године, и решење Првог основног суда у Београду Р1 897/2011 од 02.07.2014. године, исправљено решењем истог суда Р1 897/11 од 04.11.2015.године, у ставу I и IV изреке, тако што се предлог предлагача АА из ..., за одређивање накнаде за изузето градско грађевинско земљиште, кат.парц.бр. .. и .., у површини од 440 м2 и припатке, у укупном износу од 7.555.433,33 динара, обавезивањем крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП из Београда, да јој исплати, и то: за 1/3 вредности земљишта износ од 7.333.333,33 динара, са законском затезном каматом почев од 02.07.2014. године, па до исплате; за 1/3 вредности зидане шупе, септичке јаме, водомерног шахта, ревизионог шахта, ограде од летава, стаза и тротоара, износ од 222.100,00 динара, оба износа са законском затезном каматом почев од 02.07.2014. године, па до исплате, као и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, **ОДБИЈАЈУ** као неосновани.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 897/2011 од 02.07.2014. године, исправљеним решењем истог суда Р1 897/11 од 04.11.2015.године, ставом I изреке, делимично је усвојен предлог предлагача па је одређена накнада за изузето градско грађевинско земљиште кат.парцеле број .. и ... К.О. Звездара, у површини од 440 м2 и припатке у укупном износу од 7.555.433,33 динара. Ставом II изреке, обавезан је крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, да предлагачу плати и то за: 1/3 вредности земљишта износ од 7.333.333,33 динара, са законском затезном каматом почев од 02.07.2014. године, па до исплате; за 1/3 вредности зидане шупе, септичке јаме, водомерног шахта, ревизионог шахта, ограде од

летава, стаза и тротоара, износ од 222.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од 02.07.2014. године па до исплате. Ставом III изреке, одбијен је предлог предлагача у делу којим је тражила да се обавезе Градска општина Звездара и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, да јој солидарно исплате накнаду за експроприсан једнособан стан површине 27,20 м², у улици ... у ... број .., у износу од 1.596.500,10 динара, као и у делу, а у односу на противника предлагача Градску општину Звездара, којим је тражила да се обавезе да јој плати и за 1/3 вредности зидане шупе, септичке јаме, водомерног шахта, ревизионог шахта, ограде од летава, стаза и тротоара, износ од 222.100,00 динара и за грађевинско земљиште износ од 7.333.333,33 динара, као неоснован. Ставом IV изреке, обавезан је крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу ЈП из Београда, да предагачу плати износ од 988.500,00 динара на име трошкова поступка.

Виши суд у Београду је решењем Гж бр. 13098/15 од 28.02.2018. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу предлагача и крајњег корисника и потврдио решење Првог основног суда у Београду Р1 број 897/11 од 02.07.2014. године, исправљено решењем истог суда Р1 број 897/11 од 04.11.2015. године у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је исто решење у ставу четвртом изреке тако што је обавезан крајњи корисник, Дирекција за градско грађевинско земљиште ЈП, да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 1.545.500,00 динара.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, крајњи корисник је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, у делу којим је одбијена, као неоснована, његова жалба и потврђено првостепено решење којим је предлагачу одређена накнада за изузето градско грађевинско земљиште.

Одлучујући о ревизији крајњег корисника, у смислу одредбе члана 399., у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/2004 и 111/2009), који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1 важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана, због чега је преиначио нижестепене одлуке и одбио предлог предлагача у односу на ревидента.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом ревидента се не указује на неку другу битну повреду због које се ревизија може да изјави.

Према утврђеном чињеничном стању, отац предлагача, покојни ББ, бивши из ..., био је власник непокретности – зграде у улици ... број .., уписане као ЗК тело III на к.п. .. ЗКУЛ .. К.О. Звездара, а преминуо је дана ...1984. године. Наследници покојног ББ су сачинили споразум о деоби његове заоставштине у предмету Трећег општинског суда у Београду П 1221/86 дана 21.11.1986. године, а на основу тог споразума, правноснажним решењем Четвртог општинског суда у Београду О. ../87 од 29.06.1987. године, расправљена је заоставштина покојног ББ, бившег из ..., тако што је тада малолетна АА, ћерка оставиоца, наследила ½ дела права својине на згради у улици ... број .. и то конкретно други стан у површини „од око 20 м²“, гледано од улаза са улице

са десне стране и износ од 1.000.000,00 динара, док су остали законски наследници оставиоца, оглашени за наследнике на његовој преосталој заоставштини. Општина Звездара, Управа за имовинскоправне послове у саставу Секретаријата за привреду и финансије је, дана 21.02.1992. године, решењем УП II 465-49/91, експроприсала и пренела у друштвену својину, уз правичну новчану накнаду, у корист Општине Звездара, а за потребе Градског фонда за грађевинско земљиште, ради изградње и реконструкције саобраћајнице, улице ..., од улице ... до ауто-пута Београд – Ниш, кућу кућни број .. у улици ..., која се састоји, између осталог од једнособног стана број .. од 27 м², власништво „ББ малолетне АА из ...“. Даном правноснажности тог решења, уз правичну накнаду престаје право коришћења кат.парцеле .. и .. К.О. Звездара у површини од 440 м², као и земљишта под објектима и земљиште које је потребно за њихову редовну употребу. На основу записника број .. од 23.03.1992. године, донет је Закључак о завршеном обезбеђењу доказа за експроприсану непокретност у улици ... број .. на кат.парц. број .. и .. К.О. Звездара ЗКУЛ .., тако што је констатовано да је АА оглашена наследником $\frac{1}{2}$ дела права својине на згради у улици ... број .. и то конкретно други стан укњижен као ЗК тело II, без права на накнаду у односу на земљиште на кат.парц. .. и 2 К.О. Звездара и припатке који се на истој налазе.

Нижестепени судови су закључили да предлагач има право на накнаду за изузето грађевинско земљиште, кат.парц. број .. и .. К.О. Звездара у површини од 440 м² и припатке, а у укупном износу од 7.555.433,33 динара, коју је дужан да јој исплати крајњи корисник, Дирекција за Грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, јер јој други наследници покојног ББ, бившег из ..., „то право више не оспоравају“, односно не оспоравају јој право на накнаду 1/3 дела изузетог земљишта на тим парцелама.

Такав закључак нижестепених судова заснован је на погрешној примени материјалног права како основано крајњи корисник у својој ревизији указује.

Одредбом члана 43.а Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр.53/95, „Службени лист СРЈ“ 16/2001, „Службени гласник РС“ бр. 20/2009 и 55/2013), прописано је да за одузето грађевинско земљиште у државној, односно јавној својини, кориснику тог земљишта припада право на накнаду и то: 1. ранијем сопственику и другом лицу које право коришћења изводи из права ранијег сопственика, у смислу члана 84 Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 47/03 и 34/06) – у висини тржишне вредности земљишта.

У овом случају, изведеним доказима је утврђено да је предлагачу решењем Општине Звездара, Управа за имовинскоправне послове у саставу Секретаријата за привреду и финансије УП II 465-49/91 од 21.02.1992. године, експроприсан једнособан стан број .. од 27 м², имајући у виду да је она само ту непокретност наследила правноснажним решењем Четвртог општинског суда у Београду О. ../87 од 29.06.1987. године иза покојног ББ, бившег из ..., претходног власника непокретности које су биле предмет експропријације и да је у Закључку донетом у том управном поступку, а у погледу експроприсаних непокретности на кат.парцели .. и .. К.О. Звездара, од 23.03.1992. године, констатовано да предлагач нема право накнаде у односу на земљиште на кат.парц. .. и .. К.О. Звездара и припатке који се на тој парцели налазе. У тој ситуацији следи да је захтев предлагача за одређивање накнаде за изузето градско грађевинско земљиште, кат.парц. број .. и .. К.О. Звездара, неоснован, пошто она није корисник тих парцела које су изузете за потребе крајњег корисника.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је преиначио нижестепена решења и одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Предлагачу не припада право на трошкове поступка у ком није успела, па је њен захтев за накнаду трошкова одбијен, у смислу одредбе члана 161. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**